

LEVEL IV VAN SPEL ZORG & DWANG

Je bent bij kaart 39 terechtgekomen, en hebt het spel doorlopen t/m level III. Nu zijn jij en je medespelers toe aan de volgende uitdaging: level IV spelen met een scenario uit de eigen praktijk.

Met deze handout hopen we te helpen met het schrijven van een scenario en van de sleutelkaarten.

Scenario en sleutelkaarten (en inspiratie)

1. Je hebt een nieuwe datum geprikt om met elkaar Level IV van het spel te spelen. Zorg dat je voldoende tijd hebt voor het schrijven van het scenario, in voorbereiding op deze speelronde.
2. Schrijf een casus. Doe dit samen met maximaal één andere persoon.
 - Blijf beknopt, hou zinnen kort zonder 'wollige' zinnen en jargon. Liever makkelijke spreektaal; maak het aantrekkelijk om te lezen of om naar te luisteren.
 - Houd rekening met de privacy van de betrokkenen; bedenk evt. een andere naam voor de cliënt.

Hoe schrijf je een casus in de context van Wet zorg en dwang (Wzd):
<p>1. Inleiding: Begin met een korte inleiding waarin je de context van de cliënt schetst. Benoem relevante demografische gegevens, zoals naam, leeftijd, geslacht, en verblijfsplaats (bijvoorbeeld een verzorgingshuis).</p>
<p>2. Medische en psychosociale geschiedenis: Beschrijf de medische geschiedenis van de cliënt, met specifieke aandacht voor eventuele cognitieve of psychische aandoeningen, zoals dementie. Vergeet niet om psychosociale en familiale aspecten op te nemen die van invloed kunnen zijn op de zorgbehoefte.</p>
<p>3. Huidige situatie en gedragskenmerken: Geef een gedetailleerd overzicht van de huidige situatie van de cliënt, inclusief gedragskenmerken die relevant zijn voor de toepassing van de Wzd. Beschrijf bijvoorbeeld dwalend gedrag, agitatie, agressie of andere gedragsuitingen die de veiligheid van de cliënt of anderen in gevaar kunnen brengen.</p>
<p>4. Behoefte aan vrijheidsbeperkende maatregelen: Beschrijf hoe je in tot nu toe met het moeilijke gedrag bent omgegaan; welke middelen je geprobeerd hebt. Wat is hierover in het zorgplan vastgelegd? Leg ook uit waarom deze middelen wel of niet tekortschoten.</p>
<p>5. Diagnostische evaluaties en betrokken professionals: Vermeld eventuele diagnostische evaluaties die zijn uitgevoerd, zoals assessments door een specialist ouderengeneeskunde, psycholoog of andere relevante professionals. Benoem de betrokkenheid van het multidisciplinaire team bij het nemen van beslissingen.</p>

3. Welke informatie uit de casus hoort nu thuis op de scenariokaart, en welke op de 3 tot 5 sleutelkaarten? Allereerst kies je voor de sleutelkaarten steeds één van de categorieën:

Huis: gegevens over de cliënt die gaan over wonen en de omgeving;

Hart: gegevens over zijn/haar beleving, emoties, wensen, verlangens, moeites etc.

Handen: gegevens over wat de cliënt doet, bewegingen – de fysieke kant dus. (Er kunnen meer sleutelkaarten komen van één categorie. Zorg in elk geval dat je van alle categorieën minimaal één kaart maakt.)

- Vervolgens pak je markers in 4 kleuren, en markeer je steekwoorden of zinnen in de casus; met de ene kleur markeer je wat op de scenariokaart komt, met de andere kleuren wat je op de sleutelkaarten zet.
- De probleemsituatie zet je in elk geval op de scenariokaart.
- Bedenk dat wat je straks op de sleutelkaarten zet, je nog niet meteen prijsgeeft bij de spelers: alle beschikbare informatie over de cliënt wordt stukje bij beetje bekend. Je kunt daar dus bij het schrijven best sturend in zijn; welke kant je wil dat de spelers straks opgaan met hun ideeën en oplossingen? Wil je daarin sturen? Of wil je dat juist niet? Denk daarover na; wat wil je bereiken? Of wat hebben jouw spelers daarin nodig om tot een goed proces en uitkomst te komen?

4. Gebruik de kaarten op p.3 om alle informatie op te verwerken, of gebruik losse vellen papier (print je de tekst of schrijf je met de hand?).

5. Uit je eigen praktijk ken je vast voorbeelden van ‘succes’: situaties waarbij je rust en veiligheid voor een cliënt wist te creëren d.m.v. een creatieve aanpak. Schrijf een paar van deze succesverhalen uit als **inspiratiekaarten**.

Vervolg het spel

Pak met je spelers de draad weer op bij kaart 41.

Tips en advies

- Nodig 1 of 2 'buitenstaanders' uit om mee te spelen (vandaar ook het aandachtspuntje over privacy m.b.t. de cliënt), voor de 'frisse blik' en voor het doorbreken van evt. vaste groepsdynamiek.
- Begeleid goed het uitdelen van de perspectiefkaarten: maak je spelers enthousiast om echt met andere ogen naar de situatie te kijken.
- Spelers zullen geneigd zijn om meteen naar oplossingen te reiken. Om te benoemen wat al is geprobeerd. Of wat ze al zo vaak hebben voorgesteld maar wat niet mag. Probeer de spelers mee te nemen in het *proces* van naar elkaar luisteren, de cliënt (op een nieuwe manier) leren kennen. Laat ze elkaar vertellen wat ze zien en meemaken met deze cliënt.

